

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.836/2024/4.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Rátky és Társa Ügyvédi Iroda,

ügyintéző: Dr. Rátky Miklós ügyvéd

cím2

Az alperes: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Oravecz László kamarai jogtanácsos

Az alperesi érdekelt: egyéb érdekelt¹

cím⁴

Az alperesi érdekelt képviselője: Szabó, Kelemen és Társai Andersen Ügyvédi Iroda,

ügyintéző: Dr. Fehérvári Szilvia ügyvéd

cím⁵

A per tárgya: energiaügyben hozott FVFO/825-6/2024. és FVFO/825-11/2024. számú végzések, mint közigazgatási cselekmények jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 27.K.702.432/2024/17. és 27.K.703.415/2024/15. számú ítéletei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (27.K.702.432/2024/18. és 27.K.703.415/2024/16. szám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelmek befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2024. április 26-án kelt FVFO/825-6/2024. számú, keresettel támadott végzésével a felperes által az alperes H 1178/2022. számú határozatával módosított H 1732/2022. számú alaphatározata kiegészítése iránt előterjesztett kérelme alapján megindított közigazgatási hatósági eljárást – az általános közigazgatási rendtartásról szóló

2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdése a) pontjára figyelemmel, az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján – megszüntette.

[2] Határozatának indokolásában az Ákr. 91. § (2) bekezdésére utalva rámutatott, hogy a felperes az alaphatározatot 2022. április 11-én, a módosító határozatot 2022. április 22-én vette át, mely időpontoktól számított egy év már eltelt 2024. február 23-áig, azaz a döntés kiegészítésére irányuló kérelem beérkezésének napjáig, amire figyelemmel a kiegészítés iránti kérelem érdemi elbírálásának nincs helye.

[3] Mindazonáltal, az Ákr. 91. § (1) bekezdésére figyelemmel azt is kifejtette, hogy nincs olyan kötelező tartalmi eleme a kiegészíteni kért határozatnak, amely hiányozna; a felperes a kérelmében ilyenre nem is hivatkozott.

[4] Az alperes a 2024. július 10-én kelt FVFO/825-11/2024. számú, szintén keresettel támadott végzésével a felperes „Állásfoglalás kérése és felhasználói panasz kivizsgálása iránti kérelem EKR feladatok és járulék időelőtti tovább hárítása kapcsán” tárgyú beadványa alapján indult közigazgatási hatósági eljárást – az Ákr. 46. § (1) bekezdése b) pontjára figyelemmel, az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján – ugyancsak megszüntette.

[5] Határozatának indokolásában megállapította, hogy a 2021. évben az alperesi érdekeltet terhelő energiamegtakarítási kötelezettséggel összefüggő, annak a felperesre történő áthárítása érdekében kiállított 2021. augusztus 19-én kelt egyéb1 sorszámú számla időszerűségéről már döntést hozott, figyelemmel az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvényben (a továbbiakban: Ehat. törvény) veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 671/2021. (XII. 2.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) előírásaira is. A módosított határozat I. pontjában hozott döntése véglegessé vált, az ellen jogorvoslati kérelmet nem terjesztettek elő, így a felperes kérelme ítélt ügyre vonatkozik. A módosított határozatban foglaltakhoz képest új tényállási elem nem merült fel, a jogi szabályozás nem változott.

A jogerős ítéletek

[6] A felperes az alperes végzései ellen közigazgatási pereket indított.

[7] Az elsőfokú bíróság a 2024. szeptember 30-án kelt 27.K.702.432/2024/17. számú, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével a FVFO/825-6/2024. számú végzés ellen előterjesztett keresetet elutasította.

[8] A jogerős ítélet indokolása szerint sem az alaphatározat, sem a módosító határozat fellebbezéssel nem volt támadható, mivel az eljárás egyfokú volt, az Ákr. 82. § (1) bekezdése értelmében a határozat véglegessége annak közlésével állt be. Az alaphatározatot a felperes 2022. április 11-én, a módosító határozatot 2022. április 22-én vette át, tehát a módosított határozat a felperes vonatkozásában 2022. április 22-én véglegessé vált. Az Ákr. 91. § (2) bekezdése alapján a felperes 2023. április 22-éig kérhette volna a határozat

kiegészítését, így jogszerűen állapította meg az alperes, hogy a felperes kiegészítés iránti kérelme elkésztett. Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az egyéves határidőt nem a másodfokú jogerős bírósági ítélet kézhezvételétől kell számítani. Az alperes határozata a bíróságok döntésétől függetlenül a közléssel véglegessé vált, közigazgatási pert csak végleges döntés ellen lehet indítani. Mivel a határozat I. pontját senki nem támadta keresettel, a felperes sem, így annak a véglegességét nem befolyásolta a bírósági eljárás. A felperes tévesen vélt ellentmondást felfedezni az Ákr. 82. § szabályozásában, az Ákr. rendszerében ugyanis minden főszabály szerinti jogorvoslati forma a határozatok esetében rendkívüli jogorvoslatnak minősül, azaz azok csak a végleges határozattal szemben alkalmazhatók. Ezért a bírósági felülvizsgálat a közigazgatási határozat aspektusából nézve rendkívüli jogorvoslat.

[9] Tévesen érvelt azzal a felperes, hogy teljesült a határozat kiegészítésének Ákr. 91. § (1) bekezdése szerinti azon feltétele, hogy az ügy érdeméhez tartozó kérdésben nem született döntés az egyéb2 sorszámú számla időszerűsége kapcsán. A határozat I. pontjában az alperes a felperes panaszát elutasította az alperesi érdekeltet a 2021. évben terhelő energiamegtakarítási kötelezettséggel összefüggő, az alperesi érdekelt által a felperesre áthárított energiahatékonysági járulék vonatkozásában, döntése indokát a határozat 33-39. oldalán adta meg, ahol többször hivatkozott a 2021. augusztus 19-én kelt egyéb2 sorszámú számlára. Tehát az alperes érdemben döntött a felperes panaszáról a 2021. évi energiahatékonysági járulék áthárításáról, azaz az egyéb2 sorszámú számla időszerűségéről. Az alperes nemcsak a számla kiállításának jogszerűségéről, hanem ennek keretében az időszerűségéről is döntött, hiszen a felperes panasza eleve annak kifogásolására irányult, hogy időelőtti volt a számlák kiállítása. A határozatból sem érdemi döntés, sem jogszabály által előírt kötelező tartalmi elem nem hiányzott, ez utóbbira a felperes nem is hivatkozott, így jogszerűen állapította meg azt az alperes, hogy az Ákr. 91. § (1) bekezdése szerinti feltétel sem teljesült.

[10] A felperes, amennyiben nem értett egyet az alperesi megállapítással a határozat I. pontját illetően, akkor azzal szemben saját jogon beadhatott volna keresetlevelet. Abban a perben hivatkozhatott volna a határozat semmisségére, nemlétezésére is. A határozatot azonban csak az alperesi érdekelt támadta keresettel, a felperes nem; az alperesi érdekelt az I. pontot nem támadta, a bíróságok így azt nem is vizsgálhatták, az a megismételt eljárásnak sem lehet tárgya. A felperes a határozat jogszerűségének vizsgálatára irányuló perben alperesi érdekelt volt, azaz az alperes pernyertességét támogatta. Tehát a felperes nem támadta a határozat I. pontját, ezt pedig most utólag egy kiegészítési kérelem formájában nem érvényesítheti, hiszen volt jogorvoslati joga a határozattal szemben.

[11] Az elsőfokú bíróság a 2024. november 13-án kelt 27.K.703.415/2024/15. számú, szintén felülvizsgálni kért jogerős ítéletével a FVFO/825-11/2024. számú végzés ellen előterjesztett keresetet ugyancsak elutasította.

[12] E jogerős ítélet indokolása szerint a felperes a korábbi és a jelen eljárásban is azt sérelmezte, hogy az alperesi érdekelt részéről időelőtti volt az energiahatékonysági járulék áthárítása. Már a 2021. november 23-i panasza is részben az egyéb2 sorszámú számla kiállításának időelőttiségére vonatkozott, tehát a felperes mindkét kérelmének tartalma és így a tényállás is azonos volt a egyéb2 sorszámú számla vonatkozásában. Az irányadó jogi szabályozás sem változott, az alperes mind az alaphatározatában, mind a módosító határozatában hivatkozott a Korm. r.-re. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes

perben vizsgált panasza, illetve kérelme ugyanazon jog érvényesítésére irányult, mint a 2021. november 23-i panasza, amelynek tárgyában az alperes már végleges döntést hozott. Kiemelte, hogy az alperes az egyéb2 sorszámú számla időszerűségének a kérdését érdemben elbírált: a határozat I. pontjában döntött a felperes panaszáról a 2021. évi energiahatékonysági járulék áthárításáról, azaz az egyéb2 sorszámú számla időszerűségéről, a határozat mind a döntési, mind az indokolási elemet tartalmazta. Megállapította, hogy a felperes az alperesi érdekelt magatartását azonos tényállás, azonos tartalmú kérelem és változatlan jogi szabályozás mellett sérelmezte; panaszának ugyanaz az általa jogsértőnek vélt engedélyesi magatartás volt a tárgya, mint a jelen perben vizsgált magatartás, amelyet az alperes már érdemben elbírált.

[13] Itt is kifejtette, hogy a felperes, amennyiben nem értett egyet az alperesi megállapítással a határozat I. pontját illetően, akkor azzal szemben saját jogon beadhatott volna keresetlevelet. Azonban a felperes nem támadta a határozat I. pontját, ezt pedig most utólag egy újabb panasz formájában nem érvényesítheti, hiszen volt jogorvoslati joga a határozattal szemben.

A felülvizsgálati kérelmek

[14] A felperes mindkét jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, kérve elsődlegesen a jogerős ítéletek megváltoztatásával az alapul szolgáló közigazgatási cselekmények megsemmisítését, és a közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítéletek hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

[15] Felülvizsgálati kérelmei befogadhatósága körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira hivatkozott.

[16] Az aa) alponthoz kapcsolódóan előadta, hogy a Kúria eddigi határozatai kifejezetten nem érintették az Ákr. 82. §-ában szabályozott véglegesség és a „látszatjogerő” kérdését. Állította, hogy a „H 1178/2022. számú határozattal módosított H 1732/2022. számú alaphatározat rendelkező részének I. pontja, mely a 2021-es év vonatkozásában az egyéb1 számlában áthárított járulék elvi jogszerűségéről döntött, ámde időszerűségéről, vagy időelőttiességéről nem, sosem lett végleges, hiszen egy nem létező döntés sosem válhat véglegessé, ezt hívja a bírói gyakorlat látszatjogerőnek, hiszen a döntés nem is létezik”.

[17] Az ab) alpont tekintetében arra hivatkozott, hogy „a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége abban rejlik, hogy az alperesi hatósági eljárásban az ügyféljogok megfelelő biztosításának a garanciális alapelvi jelentőségű magánjogi védelme miként ítélendő meg szemben a 'jó közigazgatásba' vetett közhittel és a hatósági eljárás minőségének és hatékonyságának közjogi biztosításával. A jogkérdés az, hogy a hatóságnak kell-e súlyozni, mérlegelni magánjogi és közjogi érdekeket, vagy pusztán egy eljárásjogi mulasztással, ami az ügy érdemét nem érinti, az egész addigi eljárást annullálja”.

[18] Az ad) alpont körében pedig arra utalt, hogy a közötte és az alperesi érdekelt között párhuzamosan folyó elszámolási jogvitában hozott választottbíróági ítéletet érvénytelenség címén megtámadta, a polgári per az elsőfokú bíróság előtt 31.G.42.808/2024. számon van folyamatban. „A keresettel támadott választottbíróági ítélet több szempontból is jelen perben támadott alperesi panaszeljárásban született határozatokra támaszkodott, holott ezek az alperesi határozatok – és az azok jogszerűségét kimondó jelen perben támadott közigazgatási ítélet is – a felperes alapvető eljárási jogának sérelmével az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegéssel olyan jogi álláspontra helyezkedtek, ami a közigazgatási és polgári ügyek perfüggősége kérdésétől függetlenül befolyásolja a polgári jogi elszámolás megítélését. Fenti kérdések túlmutatnak a felek kötelmi viszonyain, mivel az energiahatékonysági járulék fogyasztókra való átháríthatóságának jogszerűsége, az áthárítás kapcsán a fokozatosság-arányosság betartásának követelménye és ennek az Ehat. törvényben szabályozott jogszabályi környezete elsősorban közjogi természetűvé változtatta a jelen jogvitát, amely mögött csak másodlagos jellegűek a magánjogi kötelmi vállalások és a peres közigazgatási tényállás modelljére még eseti döntés nem született”.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A Kúria a felperes fenti felülvizsgálati kérelmei folytán indult eljárásokat – mivel tárgyuk egymással szorosan összefügg – az együttes elbírálás érdekében, a Kp. 31. § (1) bekezdése alapján hivatalból egyesítette, majd megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelmek befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[20] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[21] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmek befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelmekben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat tartja fontosnak kiemelni.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[23] Hangsúlyozza a Kúria, hogy az aa) alpont szerinti befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A befogadáshoz éppen ezért nem elegendő, hogy a Kúria egy adott jogkérdésben még nem foglalt állást. Az is szükséges, hogy a fél arra hivatkozzon, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy, hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. A perbeli esetben a felperes azonban – a felülvizsgálati kérelmei befogadhatóságának alátámasztására – nem jelölt meg egyetlen olyan alsóbb fokú bírósági határozatot sem, amely arra világítana rá, hogy az ítélkezési gyakorlat szétartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítéletek folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne.

[24] Kiemeli továbbá a Kúria, hogy az Ákr. hatósági döntés kiegészítésével kapcsolatos rendelkezései kapcsán már állást foglalt: a Kf.III.37.170/2020/5. számú határozata indokolásának [26] bekezdésében rámutatott, hogy az Ákr. 91. § (1) bekezdése egyértelműen és pontosan meghatározza azt a két esetkört, amikor a hatóság döntését kiegészíti. Ez akkor lehetséges, ha a döntésből jogszabály által előírt kötelező tartalmi elem hiányzik, vagy az ügy érdeméhez tartozó kérdésben nem született döntés. A fenti kógens rendelkezés kiterjesztő vagy szűkítő értelmezésére nincs lehetőség. A Kúria a Kfv.VII.37.950/2020/4. számú határozatában foglalkozott az ismételt kérelem visszautasításának feltételeivel. A határozat indokolásának [14]-[15] bekezdéseiben kifejtette, hogy a közigazgatási hatósági eljárásban a közigazgatási határozathoz csak akkor kapcsolódik anyagi jogerő, ha a határozatot a bíróság felülvizsgálta és az ügy érdemében rendes jogorvoslattal nem támadható döntést hozott. Az Ákr. 46. § (1) bekezdés b) pontja egyértelművé teszi, hogy a visszautasítási ok a hatóság alaki jogerővel bíró határozatához, és a bíróság anyagi jogerővel rendelkező döntéséhez egyaránt kapcsolódik. A visszautasítási ok alkalmazása szempontjából legfontosabb az elbírált ügy, az ugyanazon jog érvényesítése, valamint az azonos tényállás összefüggése (ügyszakosság). A Kúria Kfv.IV.37.864/2022/12. számú határozata indokolásának [37] bekezdése szerint a közigazgatási hatósági határozatok esetében a véglegesség köti az ügyfelet és a hatóságot is, vagyis ügyszakosság esetén,

ugyanannak az ügyfélnek, azonos tényállás mellett azonos tárgyban indult eljárása során ugyanaz a hatóság saját hatáskörben a véglegessé vált határozathoz képest már nem változtathat. A felülvizsgálati kérelmek nem vetettek fel olyan új szempontot, amely miatt ez a követendő jogértelmezés ismételt megfontolást igényelne.

[25] A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek – így például téves jogértelmezésen nyugvónak – tartja. A felülvizsgálati eljárás célja – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja körében – nem az ügyel összefüggésben felvethető jogkérdések megválaszolása, hanem az egységes joggyakorlat kialakításának és biztosításának elősegítése. A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelmeket ezen alpont alapján nem tudta befogadni.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottan a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel; a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[27] A felperes a felülvizsgálati kérelmeiben nem adott elő olyan tény, körülményt, amely a fenti szempontoknak megfelelően valószínűsítene az egyedi tényállású ügy önmagán túlmutató súlyát, jelentőségét. Ilyen típusú ügy sorozatos előfordulásáról a Kúriának nincs hivatalos tudomása. Az adott ügyek mikénti eldöntése az abban félként, illetve érdekeltként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja. Az alperes előzményi ügy kapcsán hozott határozatai, következésképpen a felmerült jogkérdések a Kúria előtt ismertek a korábbi felülvizsgálati ítélete (Kfv.IV.37.263/2024/9.) folytán. Így a befogadást a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti ok sem indokolta.

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti.

[29] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése egyértelműen előírja, hogy a befogadási kérelmet indokolással kell alátámasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok fennállására csupán általánosságban utalt, de azt – törvényi kötelezettsége ellenére – külön nem indokolta, nem fejtette ki, hogy mely alapvető eljárási joga miként sérült, illetve mely, az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, és e konkrét eljárási jogszabálysértések a befogadást miként indokolják. Ennek hiányában a felülvizsgálati kérelmei befogadására ez utóbbi jogszabályhely alapján sem volt lehetőség.

[30] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[31] *A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek – így például téves jogértelmezésen nyugvónak – tartja. A felülvizsgálati eljárás célja – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja körében – nem az üggyel összefüggésben felvethető jogkérdések megválaszolása, hanem az egységes joggyakorlat kialakításának és biztosításának elősegítése.*

Záró rész

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[33] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. január 8.

Dr. Varga Zs. András s.k.

a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor s.k.

előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.

bíró

Dr. Szilas Judit s.k.

bíró

Dr. Varga Eszter s.k.

bíró